

Anotimpuri

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Nici nu mai știu ce anotimp se poartă,
E vară, poate, cu pantofi de toamnă,
Am GPS, dar nu te văd pe hartă,
La căutare timpul mă condamnă,

Să te gădesc, de ziua ta, în iarnă,
Când fulgii te sărută pe picior
Și „Dulce-Amăru” ar vrea să-ți cearnă
Poemele „Magnolie și Dor”,

Să te gădesc în primăveri eterne,
În luna lui April când înflorești,
Să te sărut, iubito, în catrene,
Iar tu să-mi spui în vers că mă iubești.

- Am rătăcit mai multe vieți la rând,
Necăutând indicii te-am găsit
Pe pleoapa-nchis-a ultimului gând
A unui anotimp desăvârșit.

M-ai luat de mână... cine-ar fi crezut,
Că-n primăvara ce râdea, zglobie,
Prin Cosmos îmi vei fi argonaut,
Eu îți voi fi destin și poezie.

E vară-acum, învăț să zbor astral,
Știu pe de rost „ceremonia” vieții,
Am transformat iubirea-n ideal,
Tu ai topit, iubite, lanțul gheții.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif